

discover FREEDIVING

Εξειδικευμένος εξοπλισμός

ΚΕΙΜΕΝΟ: Παναγιώτης Λιανός, **PHOTO:** Αρχείο Deep Magazine

Σχοινί, βαθύμετρο, noseclip, fluid goggles
σε αγωνιστική εφαρμογή.

Εισαγωγή.

Συνήθως όταν πηγαίνω για βουτιά στο σχοινί ή σε έναν αγώνα, νιώθω τόσο εξοικειωμένος με τον εξοπλισμό μου, που τίποτα δε μου κάνει εντύπωση, τα νιώθω όλα κανονικά. Είναι μερικές φορές όμως, ειδικά το χειμώνα, που βλέπω κομμάτια του εξοπλισμού μου να «βόσκουν» δεξιά και αριστερά μέσα στο σπίτι μου και μου φαίνονται «κάπως». Ειδικά όταν έχω επισκέψεις που δεν έχουν σχέση με την ελεύθερη κατάδυση, γίνονται αποδέκτης αρκετών ερωτήσεων. Ας δούμε λοιπόν μερικά εξειδικευμένα κομμάτια εξοπλισμού της ελεύθερης κατάδυσης και τη χρήση τους. Ίσως σας λυθούν κάποιες απορίες για διάφορα «παράξενα» που έχετε ακούσει ή διαβάσει.

Σχοινί, σημαδούρα, βάρος, άγκυρα.

Σκοπός μας είναι να βουτήξουμε σε ένα προκαθορισμένο βάθος κάνοντας την ελάχιστη προσπάθεια, προκειμένου η βουτιά να είναι όσο πιο εύκολη γίνεται. Ένας τρόπος να ελαχιστοποιήσουμε την προσπάθεια αυτή είναι να ακολουθήσουμε κάθετη πορεία ανάμεσα στο σημείο εισόδου μας στο νερό και στο μέγιστο βάθος που θα φτάσουμε (και την αντίστροφη πορεία κατά την ανάδυσή μας). Και επειδή κανένας δεν έχει χάρακα και αλφάδι μέσα στο μυαλό του, παίρνουμε μια σημαδούρα, της δένουμε ένα σχοινί και από την άλλη άκρη κρεμάμε ένα σεβαστό βάρος (τουλάχιστον 5 κιλά). Έτσι λοιπόν βρισκόμαστε δίπλα στη σημαδούρα (οπότε έχουμε και σημείο να κρατηθούμε) και ακολουθούμε το σχοινί προκειμένου να πάμε (και να έρθουμε) κάθετα. Μέχρι εδώ καλά.

Τι γίνεται όμως όταν υπάρχει έντονο ρεύμα; Εδώ οι λύσεις δίνονται ανάλογα με τις συνθήκες. Αν είμαστε με σκάφος, μπορούμε να δέσουμε τη σημαδούρα με το σκάφος (με ένα άλλο σχοινί) και να αφήσουμε το όλο σύστημα να παρασύρεται ελεύθερα από το ρεύμα. Με άλλα λόγια, δε ρίχνουμε άγκυρα

από το σκάφος. Έτσι το σχοινί μας θα παραμείνει κάθετο. Αν είμαστε χωρίς σκάφος και σε μέρος που ο βυθός είναι λίγο βαθύτερα από το μέγιστο βάθος που θέλουμε να βουτήξουμε, τότε δένουμε με ένα σχοινάκι 5-6 μέτρων μια μικρή άγκυρα (συνήθως πτυσσόμενο τεσσαροκάλι) με το βαρίδι που θα στείλουμε λίγο πάνω από τον πάτο. Έτσι το όλο σύστημα κρατιέται από το βυθό, ενώ το βαρίδι αιωρείται. Βέβαια η καθετότητα του σχοινού μας δεν είναι απόλυτη, αλλά είναι καλύτερη αυτή η λύση από το να παρασυρθούμε από το ρεύμα και να «βρει» το βαρίδι μας στον πάτο (και να γίνει το σχοινί μας σχεδόν οριζόντιο). Αν πάλι είμαστε χωρίς σκάφος και σε μέρος με τεράστιο βάθος (βλέπε Ηραίο), τότε απλά αφήνουμε το ρεύμα να μας παρασύρει και παριστάνουμε τους δυνατούς κατά το κούμπι της επιστροφής στην ακτή.

Δεν υπάρχει περίπτωση ένας ελεύθερος δύτης που σέβεται τον εαυτό του να μην έχει το δικό του σχοινί, σημαδούρα, βάρος και άγκυρα. Εξαιρέσεις υπάρχουν βέβαια και είναι αρκετοί αυτοί που ζητάνε δανεικό σχοινί για να πάνε για βουτιά. Τι να πει κανείς... Οι περισσότεροι πάντως έχουν το δικό τους, πάχους 10-14 χιλιοστών (σε κλωστή δε μπορείς να κάνεις χεριές), κατά προτίμηση λευκό για να φαίνεται εύκολα στα βαθιά. Είναι δε μετρημένο και σημαδεμένο ανά τακτά διαστήματα για να ξέρει κανείς από πριν βουτήξει, πόσα μέτρα να αφήσει κάτω από τη σημαδούρα. Έτσι μπορούμε να βάλουμε έναν στόχο βάθους και να καταλάβουμε ότι τον φτάσαμε μιας και βρεθήκαμε στο τέλος του σχοινού. Το πόσο συνολικό μήκος πρέπει να έχει το σχοινί εξαρτάται από πολλούς παράγοντες μεταξύ των οποίων είναι: το πόσο βαθιά σκοπεύει κανείς να βουτήξει τα επόμενα 1-2 χρόνια (θα δείτε παρακάτω γιατί δε μπορούμε να προσθέτουμε κομμάτια σχοινί κάνοντας κόμπους), το πόσο βαθιά βουτάει η παρέα του, το πόσο βαθιά θέλει κανείς να νομίζουν οι άλλοι ότι βουτάει (πω πω ένα σχοινί, θα είναι πολύ βαθύτης το άτομο) κλπ. Το όλο σύστημα βελτιώνεται αρκετά με διάφορα «εξτρά», που ανάλογα με τα βίτσια του καθενός μπορεί να είναι από ανοξείδωτα κλειδιά (για να πιάνεται εύκολα στο σχοινί στη σημαδούρα και να προσαρμόζεται το μήκος του), μέχρι σχοινολάστιχα με ελιές για να μένει τακτοποιημένο, πολλαπλές ανέμες, παράξενες ή πολλαπλές σημαδούρες κλπ. Ένας άλλος ρέκοντμαν μάλιστα, είχε παλαιότερα ένα μεγάλο κίτρινο μπιτόνι αντί για σημαδούρα. Τι να πει κανείς,...

To lanyard.

Αν έχετε διαβάσει έστω και ένα άρθρο για τους αγώνες της AIDA Hellas ή έχετε δει φωτογραφίες από αγώνες και προπονήσεις, σίγουρα θα σας έχει κάνει εντύπωση ένα λεπτό σχοινάκι που φαίνεται να «δένει» τον ελεύθερο δύτη με το σχοινί της κατάδυσης. Δεν τον δένει βέβαια ακριβώς, απλά του επιτρέπει να κινηθεί ελεύθερα καθέτως (κατά μήκος του σχοινού) αλλά περιορίζει τη μέγιστη απόσταση που μπορεί κανείς να έχει από αυτό. Το Lanyard αποτελείται από ένα σχοινάκι (ή πετονιά κλπ) μήκους 1 μέτρου το πολύ, ένα ναυτικό κλειδί αρκετά μεγάλο ώστε να «περνιέται» εύκολα στο σχοινί της κατάδυσης και ένα σύστημα πρόσδεσης (αλλά και ταχείας απελευθέρωσης) που μπορούμε να δέσουμε στον καρπό, στον αστράγαλο ή στη ζώνη μας. Η χρησιμότητά του είναι τεράστια και διπλή. Πρώτον, ο δύτης ασφαλείας ξέρει πως όποιος και αν βουτάει (όσο κακή αίσθηση του προσανατολισμού και αν έχει ή είναι απλά στραβάδι) δεν υπάρχει περίπτωση να απομακρυνθεί από το σχοινί. Ξέρει λοιπόν πού να περιμένει να τον δει. Δεύτερον,

🔗 **Ο Nitsch με τη μάσκα-πίπα στο λαιμό.**

🔗 **Το lanyard εδώ συνδέεται στη ζώνη.**

τόσο τη μύτη μας για να εξισώσουμε. Γνωστός αθλητής εμφανίστηκε για προπόνηση στη θάλασσα φορώντας μανταλάκι και υγρά γυαλάκια. Είχε μαζί του (στη σημαδούρα) ένα μπουκάλι φυσιολογικό ορό και μια σύριγγα (χωρίς τη βελόνα εννοείται) και προσπαθούσε να γεμίσει τα γυαλάκια του (ενώ τα φορούσε) με φυσιολογικό ορό τον οποίο αντλούσε από το πλαστικό μπουκάλι του, και όλα αυτά εν μέσω κυματισμού κλπ. Στο τέλος γέμισε η θάλασσα φυσιολογικό ορό και δουλειά δεν έγινε...

Η «μάσκα πίπα».

Ένας άλλος αθλητής, σκέφτηκε: «Γιατί να φοράω υγρά γυαλάκια και α) να μην βλέπω και πολύ καλά και β) να έχω μπλεξίματα με ορούς και ειδικούς φακούς κλπ;» Πήρε λοιπόν μια μάσκα κολύμβησης που καλύπτει μόνο τα μάτια (υπάρχουν στο εμπόριο), της άνοιξε μια μικρή τρύπα και προσάρμοσε ένα μικρό σωληνάκι. Η άλλη άκρη από το σωληνάκι μπαίνει στο στόμα και να η πατέντα: Φοράς μανταλάκι για να εξισώνεις χωρίς χέρια και φυσάς κάθε τόσο από το στόμα στο σωληνάκι για να εξισώνεις τη μάσκα. Και βλέπεις και μια χαρά. Βέβαια η πατέντα θέλει το χρόνο της για να τη συνηθίσεις. Και θα μοιάζεις και λίγο σαν να σε έχουν στο νοσοκομείο με σωληνάκια κλπ. Αλλά θα μπορείς να λες ότι βουτάς με «ribe mask» δηλαδή «μάσκα-πίπα». Καλή ατάκα για να ρίξεις άτομο του αντίθετου φύλου.

Το χωνί και το μπαλόνι.

Ο ίδιος που επινόησε την «μάσκα πίπα», είχε και μια άλλη έμπνευση στην προσπάθειά του να σπάσει το ρεκόρ στη κατηγορία «No Limits». Το πρόβλημά του ήταν η εξίσωση στα βαθιά (στα πολύ - πολύ βαθιά). Σκέφτηκε λοιπόν να προσαρμόσει ένα μπαλόνι σε ένα χωνί. Έχοντας ξεκινήσει τη βουτιά του φουσκώνει ελαφρώς το μπαλόνι χρησιμοποιώντας το στην ουσία για να κάνει ένα τεράστιο «mouthfill» ή αλλιώς «γέμισμα στόματος» όπου στην ουσία επεκτείνεται ο χώρος του στόματος μέσα στο μπαλόνι. Για περισσότερες λεπτομέρειες για το «απλό» γέμισμα στόματος, βλέπε παλαιότερα άρθρα του περιοδικού. Με λίγα λόγια είναι μια τεχνική που μας βοηθάει να εξισώνουμε στα βαθιά. Το χωνί παίζει και αυτό έναν ρόλο, του να κρατάει σταθερό το μπαλόνι μπροστά στο στόμα του δύτη. Τώρα βάλτε τα όλα μαζί και έχουμε την εξής απείρου διαμετρήματος ατάκα: «Μου αρέσει να βουτάω με μάσκα πίπα αλλά καμιά φορά προτιμώ το χωνί»...

Επίλογος.

Σε κάθε δραστηριότητα υπάρχει ο ειδικός εξοπλισμός που στα μάτια των «απ' έξω» ίσως φαίνεται περίεργος. Δεν ξεχνώ έναν διάλογο που είχα κάποια χρόνια πριν με τον αρχισυντάκτη του περιοδικού, όταν αποφάσισε να αρχίσει προπόνηση στην πισίνα. Θα πηγαίναμε παρέα και με ρώτησε τι να φέρει μαζί του. Η απάντησή ήταν: «μαγιό, παντόφλες, πέδιλα και γυαλάκια». «Μα δεν έχω γυαλάκια» μου είπε. Και η αυθόρμητη αντίδρασή μου ήταν «Τι;;; Πως γίνεται να μην έχεις γυαλάκια;;; Άσε, θα σου φέρω εγώ». Όταν συναντηθήκαμε μου είπε: «Ρε φίλε, ξέρεις μου την έδωσε λίγο που μου την είπες έτσι για τα γυαλάκια. Σκέφτηκα πως έπρεπε να σου απαντήσω: Γιατί;;; Μήπως εσύ έχεις γάντζο;;;». Αναρωτιέμαι πόσο περίεργοι θα φαινόμαστε σε αυτούς που δεν έχουν καμιά σχέση με τη θάλασσα. Τελικά όμως αυτό που μετράει είναι να νιώθεις εσύ άνετα με αυτά που έχεις και αυτά που κάνεις. Ότι και να λέει κανείς. ■

✦ **Κάποιοι δύτες βουτούν με την κλασική μάσκα-αναπνευστήρα.**

✦ **Το σχοινί πρέπει να είναι αρκετά χοντρό, 12-14 κιλ.**

